

Lecția 10

Îndreptățirea experimentată (împărtășită)

La fel ca în fiecare aspect crucial al mântuirii, Satana a venit cu o contrafacere a îndreptățirii, prin care mântuirea este promisă dar nu este oferită. Așa cum existau evanghelii false travestite în adevăr în zilele lui Pavel, tot așa avem astăzi evanghelii false promițând ceea ce nu pot oferi. Și o mulțime de creștini sinceri au cumpărat versiunea de evanghelie a lui Satan, pentru că sună atât de bine. Ce este această falsificare populară a adevăratei îndreptățiri? Practic, este limitarea îndreptățirii la Lecția 9 doar. Este restricționarea îndreptățirii la declarația lui Dumnezeu că suntem neprihăniți. Cu alte cuvinte, acesta înseamnă a echivala jumătate de îndreptățire cu evanghelia întregă. Mulți creștini cred că îndreptățirea este limitată doar la grațiere și declarația de iertare. În această lecție vom vedea însă că există un alt aspect vital al îndreptățirii. Fără această dimensiune, îndreptățirea este goală și nesatisfăcătoare.

Care este al doilea aspect al îndreptățirii?

"El ne-a mântuit, nu pentru faptele, făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui, prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt, pe care L-a vărsat din belșug peste noi, prin Isus Hristos, Mântuitorul nostru; pentruca, odată socotiți neprihăniți prin harul Lui, să ne facem, în nădejde, moștenitori ai vieții vecinice." Tit 3:5-7

- (A) _____ Îndreptățirea este regenerare.
- (B) _____ Îndreptățirea este reînnoire.
- (C) _____ Îndreptățirea este doar declarare.

(Două răspunsuri corecte)

Să urmărim cu atenție modul în care ne mântuiește Dumnezeu. Spălarea regenerării (a nașterii din nou) nu se referă la apa botezului, ci la spălarea inimii. Aceasta este o experiență a inimii - o transformare deplină. Se petrece în minte și schimbă toate valorile și atitudinile noastre. Duhul Sfânt înnoiește mintea noastră. Interesul nostru nu se mai concentrează asupra sinelui, ci asupra lui Hristos și a semenilor. Din acest moment, avem gândul lui Hristos.

Când această spălare și reînnoire a fost realizată de către Hristos și Duhul Sfânt, atunci eu sunt îndreptățit și mântuit. Îndreptățirea implică mai mult decât a fi iertat de păcatele trecutului. Îndreptățirea este experimentată în viața lăuntrică. Este esențial să se înțeleagă că îndreptățirea regenerare și reînnoire.

Cum descrie Isus mântuirea?

"Drept răspuns, Isus i-a zis: Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu." Ioan 3:3

_____ Adevărat _____ Fals Nașterea din nou se întâmplă după ce suntem mântuiți.

Isus nu a folosit cuvântul îndreptățire la fel de des ca Pavel pentru a descrie lucrarea de mântuire, dar El a arătat foarte clar cum suntem mântuiți. El a spus că nașterea

din nou este o condiție esențială pentru mântuire. Imaginea cea mai comună prin care este descrisă îndreptățirea experimentată (împărtășită) este nașterea din nou. Nașterea din nou nu urmează îndreptățirea, ea este îndreptățirea.

Ce înseamnă a fi „în Hristos”?

"Căci, dacă este cineva în Hristos, este o faptură (Sau: zidire.) nouă. Cele vechi s'au dus: iată că toate lucrurile s'au făcut noi." 2 Corinteni 5:17

- (A) _____ A fi în Hristos înseamnă a fi declarat nou.
- (B) _____ A fi în Hristos înseamnă a fi declarat și făcut nou.
- (C) _____ A fi în Hristos înseamnă să dorești înnoirea.

A fi în Hristos înseamnă a fi în stare de mântuire, sau a fi mântuit. Cel care este "în Hristos" este o faptură nouă, o nouă persoană. Dumnezeu creează o nouă persoană, cu motivații și dorințe noi. Isus compară acest proces cu a fi născut din nou.

Ce trebuie să se întâmple cu "omul vechi"?

"Știm bine că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, pentruca trupul păcatului să fie desbrăcat de puterea lui, în așa fel ca să nu mai fim robi ai păcatului; căci cine a murit, de drept, este izbăvit de păcat..... Tot așa și voi înșivă, socotiți-vă morți față de păcat, și vii pentru Dumnezeu, în Isus Hristos, Domnul nostru." Romani 6:6,7,11

- (A) _____ Atunci când omul nostru cel vechi este crucificat, nu mai păcătuim la fel de mult.
- (B) _____ Omul vechi este socotit drept mort.
- (C) _____ Omul vechi și păcatul mor împreună.

Omul vechi este modul nostru de viață vechi condus de egoism și iubire de sine. Acest om vechi trebuie să moară și să fie înlocuit cu noua creatură care este produsă de către Hristos și Duhul Sfânt în nașterea din nou. Observați că a ne socoti morți este aceeași lucru cu a fi de fapt răstignit. A fi declarat mort înseamnă a fi de fapt mort. Și când omul vechi este mort, păcatul este mort în același timp. Așa cum omul vechi și păcatul sunt sinonime, la fel făptura cea nouă și ascultarea sunt sinonime. Astfel îndreptățirea și ascultarea ar trebui să fie, de asemenea, unul și același lucru. Datorită faptului că acest lucru nu este întotdeauna adevărat, vom începe să ne îndoim de experiența noastră și ne întrebăm dacă suntem într-adevăr îndreptățiți. Într-un astfel moment trebuie să ne bazăm din nou pe primul aspect al îndreptățirii, pentru că trebuie să fim iertați din nou pentru păcatele comise.

Cum procedează Dumnezeu cu această problemă de a păcatului?

"Copilașilor, vă scriu aceste lucruri, ca să nu păcătuți. Dar dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor (Sau Advocat. Grecește: Paraclet, adică apărător, ajutor.), pe Isus Hristos, Cel neprihănit." 1 Ioan 2:1

- (A) _____ Păcatul nu poate fi iertat după nașterea din nou.
- (B) _____ Este scopul lui Dumnezeu ca să nu păcătuim.
- (C) _____ Dacă păcătuim Isus ne poate ierta.

(Două răspunsuri corecte)

Datorită milei celei mari a lui Dumnezeu, El continuă să ne ierte dacă păcătuim după nașterea din nou. Dar noi nu trebuie niciodată să credem că păcatul este necesar sau inevitabil după ce am fost îndreptățiți, deoarece este planul și dorința lui Dumnezeu ca să nu păcătuim. El vrea să fim cu adevărat morți față de păcat, și vii pentru ascultare. Noi nu trebuie să confundăm niciodată mila lui Dumnezeu cu planul lui Dumnezeu. În dragostea și mila Sa, El face multe lucruri pentru noi pe care El nu dorește să trebuiască să continue a le face, și anume, să ne ierte continuu pentru păcătuire. Planul de îndreptățire a lui Dumnezeu include a ne face fapte noi, ceea ce înseamnă a fi morți față de păcat.

Care este calea lui Dumnezeu de a atinge acest obiectiv?

"Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Hristos Isus" Filipeni 2:5

_____ Adevărat _____ Fals Putem avea cu adevărat gândul lui Hristos.

Dacă acest text este adevărat, atunci există o modalitate de a participa la planul lui Dumnezeu. Dacă umblăm cu Hristos zi de zi și privim spre Hristos și avem comuniune cu Hristos atunci, printr-un miracol al Duhului Sfânt noi vom ajunge să gândim cu adevărat ca Hristos, să luăm decizii cum ar fi luat Hristos și să rezistăm păcatului asemenea lui Hristos. Ceea ce era aparent imposibil devine o realitate! Probabil avem nevoie să folosim mai mult timp și energie pentru a învăța cum să avem gândul lui Hristos în fiecare zi.

Studiul suplimentar: "Iertarea lui Dumnezeu nu este un simplu act juridic, prin care ne scapă de osândă. Nu este numai iertare de păcat, ci smulgere din păcat. Este revărsarea iubirii răscumpărătoare, care transformă inima. David avea adevărata idee despre iertare, când se ruga: "Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule, pune în mine un duh nou și statornic" (Ps. 51,10). " (Cugetări de pe muntele fericirilor, p. 114) Iertarea lui Dumnezeu este mai mult decât o declarație, este reabilitarea, restaurarea și reînnoirea omului. Este crearea unei noi inimi curate înăuntrul nostru. Îndreptățirea prin credință ne transformă și ne declară neprihăniți, în același timp. Iertarea (grațierea) este o transformare interioară.

"Făcându-ne neprihăniți prin neprihănirea atribuită a lui Hristos, Dumnezeu ne declară neprihăniți și ne tratează ca neprihăniți .... 'Deci, fiindcă suntem socotiți neprihăniți, prin credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos. ' "(Mărturii selectate, vol. 1, p. 394). Această afirmație nu este în armonie cu definiția actuală a îndreptățirii în lumea creștină. Ea ne spune că Dumnezeu ne face neprihăniți chiar când ne declară astfel. A fi îndreptățit prin credință înseamnă a fi făcut neprihănit. Teologia creștină actuală spune că îndreptățirea înseamnă a fi declarat neprihănit iar a fi făcut neprihănit urmează mai târziu, în sfințire. Dar ceea ce am studiat ne spune că îndreptățirea ne face neprihăniți din interior, la fel cum ne declară neprihăniți din punct de vedere legal.

" Când păcătosul, atras de puterea lui Hristos, se apropie de crucea înălțată a Domnului și se pleacă înaintea ei, el devine o faptură nouă. Atunci, îi este dată o inimă nouă. El devine o faptură nouă în Isus Hristos....Dumnezeu Însuși socotește 'neprihănit pe cel ce crede în Isus. ' Romani 3,26 " (Parabolele Domnului Hristos , p. 163). Îndreptățirea înseamnă primirea unei noi inimi de la Dumnezeu, devenind astfel o faptură nouă. Chiar acum există o încercare majoră de a separa puterea

transformatoare a Duhului Sfânt de experiența îndreptățirii; de a plasa transformarea în totalitate în cadrul procesului de sfințire. Dar ceea ce găsim în aceste declarații este faptul că transformarea și a fi făcuți neprihăniți sunt experiențe care aparțin aceluiași proces de îndreptățire prin care Dumnezeu ne declară neprihăniți. Îndreptățirea este pur și simplu un alt nume pentru nașterea din nou, o faptură nouă sau zidirea unei inimi noi.

"Primind neprihănirea Lui atribuită, prin puterea transformatoare a Duhului Sfânt, noi devenim ca El." (SDA Bible Comentary, vol. 6, P. 1098) Observați că atribuirea neprihănirii se realizează prin puterea transformatoare a Duhului Sfânt. În zilele noastre, unii doresc să spună că suntem îndreptățiți de Hristos și sfințiți de Duhul Sfânt. Dar inspirația nu susține nicăieri această separare a lucrării lui Hristos și a Duhului Sfânt. Ambii sunt implicați atât în experiența îndreptățirii, cât și în aceea a sfințirii. Prin urmare, este limpede faptul că atribuirea înseamnă mai mult decât creditarea neprihănirii. "A fi iertat în modul în care Hristos iartă nu înseamnă doar a fi absolvit de vină, ci a fi înnoit în duhul minții noastre. Domnul zice: "Vă voi da o inimă nouă". Chipul lui Hristos trebuie să fie imprimat în adâncul minții, inimii, și a sufletului." (Review and Herald, 1890-08-19)

Concluzie: Prima parte a îndreptățirii este absolvirea - iertarea - de păcatele noastre. Cel de-al doilea aspect al îndreptățirii este transformarea trăită prin experiența nașterii din nou. Îndreptățirea prin credință este atât declararea cât și experimentarea. Cea mai răspândită înțelegere la ora actuală despre îndreptățire se limitează la primul aspect. Cel de-al doilea aspect – nașterea din nou - este considerat ca fiind parte a procesului de sfințire. Aceasta înseamnă că putem fi îndreptățiți și mântuiți înainte ca nașterea din nou să aibă loc. Și chiar dacă experiența nașterii din nou nu schimbă viața mea dinăuntru în afară, totuși eu sunt îndreptățit și mântuit. Această separare nebiblică între a fi declarat neprihănit și a fi făcut neprihănit, mai mult decât oricare altă învățătură, încurajează pe creștini să tolereze păcatul în viața lor, deoarece ei cred că sunt îndreptățiți chiar și atunci când există păcate voite, deschise și neiertate în viețile lor.

Realitatea este că avem de-a face cu două evanghelii diferite aici, ambele concurente pentru loialitatea noastră. Contrafacerea lui Satan a Evangheliei este nu mai puțin reală și distructivă decât contrafacerea zilei de închinare a lui Dumnezeu. Trebuie să fim foarte siguri că știm din studiul și experiența proprie ceea ce este într-adevăr Evanghelia, astfel încât să putem spune cu Pavel: "Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede" Romani 1:16.